

ת"פ 30716/03/14 - מדינת ישראל נגד מחמוד חמאסה, ראיגב חמאסה

בית משפט השלום בבאר שבע

06 ינואר 2015

ת"פ 30716-03-14 מדינת ישראל נ' חמאסה(עציר) ואח'

בפני כב' השופט דניאל בן טולילה

המאשימה מדינת ישראל

ע"י ב"כ עו"ד אברג'יל

נגד

הנאשמים

1. מחמוד חמאסה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד ורד אברהם

2. ראיגב חמאסה (עציר)

ע"י ב"כ עו"ד שאול דיוויס

גזר דין

הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעובדות כתב אישום מתוקן שאלו הם פרטיו :

על פי האמור באישום הראשון, ביום 24.02.14, הגיע השוטר יוסף מדבק (להלן: "יוסף") ששימש כסוכן סמוי לשיג ליד ביתו של הנאשם 1 ברהט, צפר מרכבו ואז יצא ילד ואמר לו שלא יצפור, הנאשם 1 מבקש שייכנס את השיג, יוסף עזב את המקום ושב כעבור מס' דקות הבהב עם אורות רכבו, ואז יצא אליו הנאשם 1 ושאל לרצונו. יוסף אמר שרוצה ב- 50 ונתן לנאשם שטר של 50. נאשם 1 חזר לשיג ואז יצא הנאשם 2 ונתן ליוסף אצבע של חשיש. בגין מעשים אלו, יוחסה לנאשם 1 עבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן ואילו לנאשם 2 עבירה של סחר בסם מסוכן.

על פי האמור באישום השני, ביום 25.02.14, סמוך לשעה 19:45, בקרבת השיג של נאשם 1 ברהט הגיע השוטר יוסף והבהב באורות רכבו. מהשיג יצא נאשם 2, חתך חתיכה של סם מסוג חשיש במשקל 0.714 גרם ונתן אותה ליוסף בתמורה ל- 50 ₪. בגין מעשים אלו, מיוחס לנאשם 2 עבירה של סחר בסם מסוכן.

על פי האמור באישום השלישי, ביום 26.02.14, בסמוך לשעה 18.10 הגיע יוסף בסמוך לשיג של נאשם 1 ברהט והבהב באורות רכבו. מהשיג יצא אליו הנאשם 2, יוסף מסר לאחר חתיכה של חשיש והאחר מסר ליוסף חתיכת חשיש במשקל 0.65 גרם נטו, בתמורה ל- 50 ₪ כאשר נאשם 2 מתצפת ומאבטח את האחר. בגין מעשים אלו, מיוחס לנאשם 2 סיוע לסחר בסם מסוכן.

על פי האמור באישום הרביעי, ביום 05.03.14 סמוך לשעה 19.05 הגיעו יוסף והשוטר חסן טיטי, לאזור השיג של נאשם 1 ברהט. חסן הבהב באורות וילד יצא ואמר לו להיכנס לתוך השיג שם נמצא הנאשם 1, חסן נכנס אל השיג ופנה אל הנאשם 1 ובקש ממנו חצי ב- 50. הנאשם 1 סימן עם ראשו לבחור האחר שהיה בחדר, חסן מסר לאחר את הכסף. האחר יצא מהשיג וחזר לאחר חצי דקה ומסר לחסן סם מסוג חשיש במשקל 0.76 גרם נטו תמורת 50 ₪. בגין כך מיוחס לנאשם 1 עבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן.

על פי האמור באישום החמישי, ביום 09.03.14, בסמוך לשעה 20.40, הגיעו השוטרים חסן ויוסף לשיג של נאשם 1. חסן נכנס לשיג והבחין בנאשמים כשהם בשיג. חסן אמר לנאשם 1 שהוא רוצה ב- 50. הנאשם 1 סימן לנאשם 2 בראשו ואמר לו "תביא לו". הנאשם 2 לקח מחסן שטר של 50 ₪, הנאשם 1 מסר לחסן סם מסוכן מסוג חשיש במשקל 0.6522 גרם. בגין מעשים אלו, מיוחסת לנאשם 1 עבירה של סחר בסם מסוכן ואילו לנאשם 2 מיוחסת עבירה של סיוע לסחר בסם מסוכן.

על פי האמור באישום השישי, ביום 11.03.14, בסמוך לשעה 18.50, החזיקו הנאשמים בשיג השייך לנאשם 1 סם מסוג חשיש במשקל 17.329 גרם מחולק לארבע יחידות לצריכתם העצמית. בגין כך מיוחסת לנאשמים עבירה של אחזקת סם לצריכה עצמית.

לא הייתה הסכמה בין הצדדים לעניין העונש ובטרם הצדדים טענו לעונש נשלח נאשם 2 לקבלת תסקיר חובה מאת שירות המבחן.

תסקיר שירות מבחן בעניינו של נאשם 2:

מתסקיר שירות המבחן בעניינו של נאשם 2 ניתן ללמוד כי מדובר ברווק בן 19, אשר עובר למעצרו מתגורר בבית בן דודו של אביו שהינו נאשם 1. זה סיים 10 שנות לימוד ובחר לסיים על מנת להשתלב בעבודה, לדבריו גורש מביתו על ידי אביו מאחר וזה האחרון כעס עליו כי אינו משתלב בתעסוקה וצורך סמים, עוד ציין כי אביו קשר אותו בשרשרת ברזל בחדר ביתו והוגשה תלונה הדדית למשטרה. הנאשם 1 - שימש עבורו כקצב במשטרה ובהמשך אף אפשר לו לגור בביתו, כשלושה חודשים טרם מעצרו, תקופה בה לא היה משולב בעבודה. זה שיתף כי במסגרת מעצרו עובד בכלא לצורך תעסוקה ודמי כיס, עוד ציין כי מעוניין לאחר שחרורו ללמוד שפה נוספת להשתלב בעבודה ולהינשא.

בהתייחסו לעבירות ציין כי בצען על רקע היותו חסר תעסוקה ופרנסה, לדבריו מדובר בטעות אשר יכולה לקרות לכולם והוא מצר על כך. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לבחון את חומרת מעשיו, פעל לצורך הצגת צרכים חומריים מתוך פיתוי כספי, עושה שימוש בעמדות מכלילות המאפשרות לו לגיטימציה להתנהגות חוצה גבולות ומונעות ממנו יכולת התבוננות פנימית.

בנוגע לצריכה חומרים משני תודעה שתף כי החל לצרוך סמים מסוג קנבואידים בגיל 14 בתחילה כפעמיים בשבוע בהמשך עד לצריכה יומיומית. לדבריו, מאז מעצרו חדל להשתמש בסמים, שלל בעייתיות בתחום או את הצורך להליך טיפולי.

שירות המבחן מציין כי בשים לב למפורט לעיל ובהצטרף ולקושי להסתגל למסגרות לרבות מסגרות תעסוקתיות, קושי בוויסות דחפים, קיומה של התמכרות בצד חוסר בשלות להליך טיפולי נשקפת מן הנאשם מסוכנות במעורבות נוספת בפלילים בעתיד, בשל כך, המלצתו הינה ענישה מוחשית המציבה גבולות אשר בגדרי הענישה ילקח בחשבון גילו הצעיר.

טיועוני הצדדים:

ב"כ המאשימה בטיעוניה לעונש הפנתה לחומרה בה רואים בתי המשפט את עבירות הסחר בסם ואת מלחמה החורמה בכל שרשרת הפצת הסם. לדבריה המדובר במנגנון שתכליתו הפצת סם לכל דורש ובאופן מיידי. בעבירות מסוג זה האינטרס השיקומי ונסיבותיו האישיות של הנאשם נסוגות מפני אינטרס ההגנה על בטחון הציבור ובריאותו. לדבריה, בגין כל אחד מהאישומים יש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 - 15 חודשי מאסר בפועל ואילו בגין האישום שעניינו החזרת סם לצריכה עצמית, מתחם הנע בין מאסר מותנה למספר חודשים מאסר בפועל. בגדרי המתחם, הפנתה לעברו הפלילי המכביד של נאשם 1 הכולל ריצוי עונשי מאסר ממושכים וכך גם לקיומם של מאסרים מותנים. זו עתרה לקבוע את עונשם של הנאשמים במרכזם של כל אחד מהמתחמים ולהפעיל את המאסרים המותנים בעניינו של נאשם 1 במצטבר, לצד מאסרים על תנאי, קנס ופסילות על תנאי ובפועל.

ב"כ הנאשם 1 בטיעוניה לעונש הפנתה להודאתו של הנאשם אשר יש בה כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. עוד הפנתה לכך ששתיים מתוך ארבעת העבירות בהן הורשע נאשם זה הינן עבירות של סיוע לסחר בסם, כאשר העונש בצדן של אלו, הנו מחצית מעונשה של העבירה המושלמת. לדבריה, בבחינת נסיבות ביצוע העבירה יש ליתן הדעת לכך שעסקינן בסם אשר אינו עם הסמים הקטלניים ולכך שהסך המצטבר של כמויות הסם נמוך ביותר. כמו כן, טענה כי למעשה הסוכן המשטרתי הדיח את הנאשם לבצע את העבירות וזאת בשים לב לאישום הראשון שבו הנאשם לא יצא בפעם הראשונה אלא רק בפעם השנייה. אשר לשלושת המאסרים המותנים אשר תלויים ועומדים נגד הנאשם, עתרה להפעילם באופן חופף זה לזה וכן בחפיפה לעונש המאסר הכולל אשר יושת בגין תיק זה וזאת נוכח כך שהמדובר במאסרים מותנים שניתנו בגין 3 עבירות, משנת 2009, של החזקת סם לצריכה עצמית אשר לו היה הנאשם מצרפם יחד היה נדון בגין שלושתם למאסר מותנה.

אשר לנסיבותיו האישיות- ציינה כי עסקינן בנאשם כבן 42 אשר לו נסיבות חיים מורכבות. כך עוד בהיותו צעיר בגיל עזב אביו את משפחתו ועבר להתגורר ברהט, כאשר יתר בני המשפחה התגוררו בשכם. הנאשם ללא דמות אב, נחשף לדודו אשר הרבה להשתמש בסמים ואף סחר בהם. הנאשם בשנת 2004 קיבל טיפול בגין התמכרותו במשך 9 חודשים אשר נגדע באיבו בעקבות שימוש חוזר בסמים. כמו כן, לפני 3 שנים התרחש אירוע משפחתי טראומתי, בו אחותו נרצחה על ידי אחיו ובגין מעשים אלו נדון האחרון למאסר עולם. בהמשך ניהל לפרקים אורח חיים נורמטיבי שבו עבד בחממות. בנוגע למשפחתו הגרעינית - ציינה כי הנאשם נשוי ואב ל-7 ילדים קטינים, כאשר ילדתו הקטנה מטופלת בבי"ח שניידר נוכח בעיה רפואית קרדיולוגית אשר בעטייה זו אמורה לעבור בעוד כחודש ניתוח לב. מדברי אשת הנאשם עולה כי הנאשם הוא זה אשר מלווה את הילדה בטיפולים לה נזקקת וזאת נוכח כך שהשפה העברית אינה שגורה בפיה של האם. ב"כ הנאשם הגישה אסופת פסיקה התומכת בעמדה.

ב"כ הנאשם 2 בטיעוניה לעונש הפנה לכך שעסקינן בנאשם צעיר, כבן 19, נעדר עבר פלילי. עוד הפנה לכך שנאשם זה כבר במהלך חקירתו בתחנת המשטרה שיתף פעולה והודה במרבית החשדות שיוחסו לו. זה הפנה לנסיבותיו האישיות

של הנאשם אשר פורטו בהרחבה בתסקיר שירות המבחן וביתר שאת לכך שהנאשם עזב את ביתו בעקבות סכסוך עם אביו. הנאשם 2 עבר להתגורר אצל נאשם 1 ומצא שם מעבר לקורת גג גם מקור פרנסה. נסיבות ביצוע העבירה מצביעות על כך שנאשם 1 הוא הדומיננטי מבין השניים, והוא זה שהובילו לאותה מעורבות בפלילים. נאשם 1 ביקש להוסיף על דברי בא כוחו ומסר כי שאין לומר שהוא הדומיננטי יותר מבין שניהם. נאשם 2 הוסיף כי הוא מתחרט על מעשיו וכי לא יחזור עליהם.

דין והכרעה

בראש ובראשונה אציין כי מצאתי לקבוע מתחם נפרד לכל אישום ואישום הואיל וחרף הקרבה בזמן בין עסקה לעסקה, הרי שאלו מבוצעות במועדים שונים, תוך הפרדה ברורה מסיומה של אחת לתחילתה של רעותה. עובר לכל אחת מהעסקאות ערכו הנאשם שיקולי "עלות וסיכון מול תועלת", יכולו היו להימנע מלהיות מעורב בה, וחרף כך בחרו לנהוג כפי המתואר בכתב האישום.

על פי סעיף 40ג (א) לחוק העונשין, בקביעת מתחם העונש בהתאם לעקרון ההלימה, על בית המשפט להתחשב **"בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה"**.

הערך החברתי המוגן העומד בבסיס עבירות הסמים הינו בראש ובראשונה בריאות הציבור. בתי המשפט חזרו רבות על הצורך במיגור עבירות אלו וזאת בכל שלבי מערך הפצת הסם, החל בשימוש עצמי וכלה בעבירות הסחר החמורות. עבירות אלו לרוב מלוות ואף יוצרות עבירות נוספות וזאת בשל הצורך העז והבלתי נשלט, למצער, להשיג את אותה מנת סם.

על החומרה בענישה שיש לנקוט כלפי המעורבים בשרשרת הפצת הסם ראה ע"פ 211/09 **שמעון אזולאי נ' מדינת ישראל** (22.6.2010):

"... הענישה בעבירות מסוג זה נועדה, קודם כל, לשרת את מטרת הגמול לעברין על עיסוק בסם העלול לסכן חיי אדם ולפגוע בבריאות המשתמשים בו; שנית, על העונש להעביר מסר חד-משמעי של הרתעה ביחס לעבריינים פוטנציאליים, ולשמש אות אזהרה אפקטיבי לכל מי שמתכוון לקחת חלק במערכת ההעברות והסחר בסמים, תהא אשר תהא הפונקציה אותה הוא ממלא בשרשרת זו של העברת הסם מיד ליד. מזה זמן רב, מדגישים בתי המשפט בפסיקתם את חשיבות הערך הענישתי בעבירות סמים כאחד הכלים החשובים בפעילות לביעורו של נגע הסמים. ההחמרה בענישה בגין עבירות סמים משרתת את מטרות הגמול וההרתעה, שהן היעדים העיקריים של הענישה בתחום הסמים."

עוד ראה בעניין זה רע"פ 7996/12 **אליהו יוסף נ' מדינת ישראל** (23.1.13). שם נקבע כי השיקול ההרתעתי שריר

ותקף אף בכמויות שאינן גבוהות:

"...לא אחת עמד בית משפט זה על הצורך במדיניות ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה, כחלק מהמלחמה בנגע הסמים ובהשפעתו השלילית על החברה (ראו ע"פ 3578/12 עזמה נ' מדינת ישראל (17.1.2013)). אף אם כמויות הסמים נושא העבירות "קטנות" - כטענת המבקש - אין בכך כדי להפחית מחומרתן של עבירות אלה ומהצורך למגר אותן באמצעות הטלת עונש בעל היבט הרתעתי".

(ההדגשות אינן במקור - ד.ב.ט.).

בתיק זה עסקינן בסם מסוג חשיש אשר חרף כך שאינו נמנה עם הסמים הקטלניים, הרי שאין להקל בו ראש. בהקשר לכך ר דברי של כב' השופט חשין בבש"פ 442/96 מדינת ישראל נ' יריב טולדנו (לא פורסם):

"סם מסוכן הוא סם מסוכן גם אם אינו מן הסמים ה"קשים". נזכיר לעצמנו, שמא יישכח הדבר מאתנו, כי המשיב עסק בסחר בסם מסוכן, דהיינו, בעבור בצע-כסף נכון היה לסכן את בריאותם ואת נפשם של אחרים..."

וכן ע"פ 407/97 אמויאל נ' מדינת ישראל, תק-על 97(2), 375:

"המאבק בהפצת הסמים כולל גם הפצתם של סמים קלים יחסית, דוגמת הקנבוס; ולמיותר יהיה לחזור ולהזכיר את המעבר הקל - והטבעי - מצריכתם של סמים קלים לכבדים יותר."

מדיניות הענישה הנהוגה בעבירת הסחר בסם בנסיבותיו של תיק זה נעה על דרך הכלל בין חצי שנת מאסר בפועל ועד שנה ויותר בגין כל עסקה. ראה בין היתר: רע"פ 3627/13 ארן שדה נ' מדינת ישראל, ע"פ (חי') 7319-08-12 סבח נ' מדינת ישראל, עפ"ג 19741-11-11 בראנץ' נ' מדינת ישראל; בת"פ 20876-01-13 מדינת ישראל נ' אבו ג'ודה בת"פ 19968-12-12 מדינת ישראל נ' סלימאן אלדלעה, בת"פ 33804-01-12 מדינת ישראל נ' חביב עזרן ואח'. ת"פ 1392/09 מדינת ישראל נ' אזמה. בת"פ 5304/00 מדינת ישראל נ' אבו רוב קיסר. אשר לעבירת החזקת סם לצריכה עצמית הרי שמדיניות הענישה הנהוגה נעה בין מאסר מותנה ועד עונש מאסר בפועל לתקופה של מספר חודשים בודדים.

בבחינת מידת הפגיעה של הנאשמים בערכים המוגנים וכמכלול, הרי שזו משמעותית. מספר מאפיינים דומים בכל האישומים שיש בהם לפעול לחובתם של הנאשמים. ראשית המדובר בנאשמים אשר סוחרים ומספקים סמים לכל דורש (וזאת במאובחן ממי אשר סוחרים בסם עם סביבתם הקרובה). ה"שיג" של נאשם 1 משמש ככתובת להשגת סמים וכפי שעולה מכתב האישום המתוקן די בהגעה בסמוך לשיג וצפירה ברכב על מנת שיהיה בכך כדי ל"התניע" ביצועה של עסקת סמים ובהתאמה לשעות הלילה, די בהבהוב עם אורות הרכב כדי שיהיה בכך לשמש כהודעה כי המצוי ברכב מעוניין לקנות סמים.

דפוס פעולה שכזה מלמד על תעוזה המגלמת בתוכה היעדר מורא מפני החוק באשר העברת הסם נעשית כמעט בפרהסיה. לנאשמים זמינות גבוהה לסם, שכן, מיד בסמוך לאחר שהנאשמים מתוודעים לרצונם של מי מהשוטרים הסמויים, הסם מסופק לאלתר. מדובר במעין "אבולוציה" של אותם מקומות שכונו בעבר כ"כספומטים" או "תחנות" לאספקת סם.

הסחר בסמים נעשה בצוותא חדא, בין אם במעורבותם של מי מהנאשמים ובין אם במעורבותם של אחרים שעל חלקם ניתן ללמוד בכתב האישום המתוקן. כך ראה באישום הראשון יציאתו של "ילד" לרכבו של יוסף, הימצאותו של "אחר" באישום השלישי ובדומה "אחר" שביצע סחר בסם באישום הרביעי. עצם הביצוע בצוותא חדא מקל על העברת הסם ומאידך מקשה על תפיסתם של המעורבים.

מדובר בריבוי עסקאות (חמש במספר) הנפרסות על פני תקופה של כשבועיים ימים נתון אשר גם הוא מלמד על מידת המעורבות של הנאשמים בעולם הסמים וכי בתקופה הרלוונטית זה היה עיסוקם.

בצד האמור לעיל, אין מחלוקת כי מדובר בסם בכמויות קטנות ביותר כאשר בכל אחת מהעסקאות מדובר בסם שאינו עולה על גרם וכך גם סכומי הכסף המדוברים אינם גבוהים ומגיעים לכדי ₪ 50 בכל עסקה. כך גם בית המשפט מוכן להניח שמיקומם של הנאשמים הנו בחלק הנמוך של שרשרת הפצת הסם היינו השרשרת האחרונה שבין המוכר לבין לקוח "הקצה" שעושה שימוש בסם לצריכתו העצמית. אין המדובר בסמים הנמנים על הסמים הקטלניים ושוב מבלי להקל ראש בחומרת הסחר בסם מסוג חשיש.

הסמים בתיק זה לא מצאו דרכם לצרכנים השונים, אך יש לקחת בחשבון את הנזק הפוטנציאלי הגלום במעשיהם של הנאשמים, במידה וסמים אלו היו מוצאים את דרכם למשתמשים השונים. הנאשמים מבצעים את המיוחס להם מתוך תאוות בצע ורצון לרווח כלכלי קל ומהיר על חשבון בריאותו של הציבור.

מחלוקת רבתי ניטשה בין באי כח הנאשמים ביחס לשאלה מין מבין השניים הנו הדומיננטי והבכיר וכנגזרת מכך העונש שיש לגזור עליהם. בתיק זה לכאורה על סמך בחינה "יבשה" של מספר העבירות המיוחסות לכל אחד מהנאשמים, חלקו של נאשם 2 גדול יותר מחלקו של נאשם 1: בעוד שלנאשם 2 מיוחסות שתי עבירות של סחר בסם מסוכן, שתי עבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן, לנאשם 1 מיוחסות שתי עבירות של סיוע לסחר בסם מסוכן ועבירה אחת של סחר בסם מסוכן. (בנפרד מהעבירה של אחזקת סם לצריכה עצמית המיוחסת לשניהם).

הגם שבית משפט לא נחשף לראיות אגב ניהול הוכחות בתיק, סבורני כי על פני הדברים מתוך עובדות כתב האישום המתוקן וחומר נוסף שהוגש לבית המשפט, ניתן לומר כי במחלוקת שבין הצדדים הנאשם 1 הוא הדומיננטי מבין שני הנאשמים, הוא זה ששולט בעסקה ואופן ביצועה והוא זה ש"על פיו יישק דבר". בהקשר לכך, יש ליתן הדעת לעובדה כי ביתו של הנאשם 1 הוא זה אשר משמש ככתובת להשגת סמים, נתון אשר בעל משמעות נכבדה, שעה שההגעה לשיג לא נעשית על סמך תיאום טלפוני מראש אלא מתוך ידיעה כי במקום, היינו ביתו של נאשם 1, ניתן להשיג סמים בדרך המתוארת לעיל.

עוד עולה כי הנאשם 1 הוא זה שמורה לקונים כיצד לפעול או לאחרים, הדברים עולים מן האישום הראשון שם אותו "ילד" מוסר לשוטר כי נאשם 1 מבקש שייכנס אל השיג. הנאשם 1 כלל לא פוגש בנאשם 2, אשר בהמשכם של דברים יוצא ומוסר לשוטר את הסם. פשיטא, כי הנאשם 1 בהמשכם של דברים הורה לנאשם 2 לצאת ולמסור את הסם. חיזוק למסקנה זו ניתן למצוא גם באישום מספר 4, כאשר בדומה לאישום הראשון "ילד" יוצא ומודיע לסוכן חסן שייכנס אל תוך השיג. פרטי העסקה נסגרים מול הנאשם 1 אשר בהמשכם של דברים מסמן עם ראשו לאחר שהיה בחדר, פעולה שדי היה בה כדי לגרום לאחר לצאת מהשיג ולחזור בתוך פרק זמן קצר עם הסם.

על כך שנאשם 2 הנו עושה דברו של נאשם 1 ניתן ללמוד באופן חד משמעי מעובדות אישום מספר 5 כאשר שם הנאשם 1 מסמן לנאשם 2 בראשו ואומר לו "תביא לו" כאות מוסכם להשלמתה של עסקת הסמים.

ניתן ללמוד כי עובר לביצוע עסקה עם "לקוח חדש" ישנו הליך של בירור שנעשה על ידי שיחה בין הנאשם 1 לבין הלקוח. כך הם פני הדברים באישום הראשון שעה שהשוטר יוסף מתבקש לשוחח עם הנאשם 1 (מפגש שלאחריו בוצעו שתי עסקאות באופן אוטומטי ללא שיחה נוספת על הנאשם 1), כך הם פני הדברים ביחס לאישום 4 בו נתבקש חסן להיכנס אל תוך השיג שם נמצא הנאשם 1 שרק לאחר שיחה זו הועבר הסם. גם בהתנהלות זו יש כדי ללמד על מעמדו וחלקו של הנאשם 1 אל מול הנאשם 2.

טרם אקבע את מתחמי העונש השונים ועל רקע כל שפורט לעיל, אציין את "האנומאליות" המסוימת הקיימת בניסוחו של כתב האישום המתוקן. הדברים אמורים בעיקרם לחוסר ההלימה בין עובדות כתב האישום לבין סעיפי החיקוק. כך לשם המחשה באישום הראשון חרף העובדה שנאשם 1 הוא זה שסוגר את פרטי העסקה, וחרף כך שהוא זה שמקבל את הכסף, מיוחסת לו עבירה של סיוע בעוד לנאשם 2 מיוחסת העבירה המושלמת. בדומה ר' אישום מספר 4 ו-5.

חוסר הלימה זה קיים גם שעה שבגין אותם מעשים מייחסים לנאשמים, באישומים השונים, סעיפי חיקוק שונים, ובמה דברים אמורים: באישום הראשון בגין חלקו של הנאשם 1 אשר קבל את הכסף מהשוטר יוסף מיוחסת לו עבירה של סיוע לסחר, בעוד לנאשם 2 שהעביר את הסם מיוחסת עבירה מושלמת של סחר. והנה כי כן, באישום החמישי כאשר בזו הפעם מיוחסת לנאשם 1 מסירת הסם מיוחסת לו עבירה של סיוע לסחר (ולא עבירה מושלמת כפי שייחסו לנאשם 2 באישום הראשון בנסיבות דומות) ומאידך לנאשם 2 שקיבל את הכסף מיוחסת לו העבירה המושלמת של סחר בסם. (ולא סיוע כפי שיוחס לנאשם 1 באישום הראשון בנסיבות דומות).

לא נעלם מעיני בית המשפט כי לעיתים במסגרת הסדר טיעון יש צורך בשינוי סעיפי חיקוק או עובדות, הגם שאלו אינם עולים בקנה אחד עם חומר הראיות. ודוק: גם במצב דברים שכזה יש צורך בהתאמה של סעיפי העובדות לסעיפי הוראות החיקוק ובדומה "קו עיקבי" בגישת המאשימה. יוער כי אין זו הפעם הראשונה שמותב זה מעיר על הסדרי טיעון בהם אין התאמה בין סעיפי העובדות להוראות החיקוק באופן שמקשה על בית השפט להתייחס באופן ענייני לכתב האישום המתוקן ולמתחם העונש ההולם.

לאור האמור לעיל, ובשים לב לערכים החברתיים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם, למדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלו וכן בשים לב לנסיבות ביצוע העבירה הנני לקבוע כי מתחם העונש ההולם בגין כל אחד מהאישומים 1-5 נע בין 6- ל 16

חודשים מאסר בפועל. (כאשר בהתאמה, שעה שמדובר בסיוע יהיה המתחם כמחצית מזה שנקבע).

מתחם העונש ההולם בגין האישום השישי, בשים לב לקולא לכמות הסם (שאינה גבוהה), לסוגו (חשיש) ומנגד ולחומרא, חלוקתו ליחידות והימצאותו בשיג שממנו מבוצע סחר בסם, הנו כזה הנע בין מאסר מותנה ועד 5 חודשים מאסר בפועל.

בקביעת עונשו של נאשם 1 בגדרי המתחמים אותם קבעתי, יש להתחשב לקולא בהודאת הנאשם ולחרטה אשר זה הביע על מעשיו, אשר יש בהם כדי לחסוך בזמן שיפוטי יקר. עוד יש ליתן הדעת לנסיבות חייו הלא פשוטות, בכללן, עזיבת אביו בהיותו בגיל צעיר, חשיפה לסביבה שולית, רציחת אחותו על ידי אחיו. כמו כן, יש ליתן הדעת לכך שעסקינן בנאשם בן 42, נשוי ואב ל-7 ילדים קטינים, כאשר ילדתו הקטנה סובלת ממחלה לבבית. מדברי ב"כ הנאשם עולה כי הנאשם הוא המלווה העיקרי בטיפולים להם נזקקת בתו ומכאן כי לעונש המאסר ישנה השפעה על משפחתו הגרעינית.

לחומרה יש לקחת בחשבון את עברו הפלילי המכביד, המונה 18 הרשעות במגוון תחומים, בכללם, רכוש, אלימות וסמים. מעין בגליון הרשעותיו עולה כי זה החל דרכו בעולם הפשע עוד בנעוריו ולכל אורך חייו. בגין כל אלו ריצה הנאשם לא מעט מאסרים, חלקם ממושכים. כך בשנת 1991 נדון הנאשם ל-8 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של פציעה כשהעברין מזוין ופציעה. בשנת 2003 נדון למאסר בן 28 חודשים בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו, תקיפת שוטר כדי להכשילו, נסיון לחבלה כשהעברין מזוין וניסיון לחבלה חמורה. בשנת 2009 נדון ל-9 חודשי מאסר בפועל בגין עבירות של סחר בסם מסוכן, הדחה בחקירה, איומים ומעשה פזיזות ורשלנות. אכן ישנה התמתנות מסויימת בחומרתן של העבירות בהן הורשע הנאשם, אולם הלכה למעשה זה לא פסק מביצוע עבירות פליליות לכל אורח חייו. יתרה מזו, נגד הנאשם 1 עומדים ותלויים 3 מאסרים מותנים אשר ניתנו במסגרת ת"פ 3683-2009, 37749-11-09, 47845-02-10. כל אלו לא הרתיעו את הנאשם מלשוב ולחטוא בעבירות סמים. בשל כל אלה יש ליתן ביטוי בגדרי המתחם הן לשקולי הרתעת היחיד והן לשיקולי הרתעת הרבים וכמכלול לקבוע את עונשו של הנאשם 1 בשליש העליון של המתחמים שנקבעו אם כי לא בתקרתם (וזאת בשים לב להודאתו ונסיבות חייו).

אשר לנאשם 2, יש לקחת בחשבון לקולא את החרטה אשר הביע וכן את הודאתו אשר ניתנה בהזדמנות הראשונה, כבר בשלבי החקירה במשטרה. עוד יש ליתן הדעת כי עסקינן בנאשם נטול עבר פלילי וכן לגילו הצעיר שכן מדובר בנאשם אשר בעת ביצוע המעשים היה בן 18, ומשכך נכלל בתוך קבוצת "הבגירים-צעירים". במצב דברים שכזה למאסרו זה משקל רב יותר מאשר על דרך הכלל. נתון זה בא לידי ביטוי גם בהמלצת שירות המבחן אשר מחד סבור כי יש צורך בענישה מרתיעה אולם מאידך סבור שיש לקחת בחשבון את גילו הצעיר. עוד יש לקחת את נסיבות חייו ובפרט את הניתוק ממשפחתו בעקבות המחלוקת עם אביו, לרבות האלימות שעל פי דבריו הופעלה כלפיו מצד אביו. בקביעת עונשו של הנאשם 2 בגדרי המתחם, מצאתי שיהיה זה נכון לתן ביטוי ליחס בינו לבין הנאשם 1 כפי שהדברים פורטו לעיל לרבות ההשפעה שיש להיותו מתארח בבית נאשם 1 ו"המחויבות" הנגזרת מכך, גם לעניין המעורבות הפלילית.

מנגד, ולחומרה אין מחלוקת שהנאשם לא עבר כל הליך טיפולי, כאשר התמכרותו המשמעותית לחומרים משני תודעה נותרה ללא מענה דבר אשר מלמד על סיכון להישנות מעורבת בפלילים בעתיד, סיכון המתחזק נוכח היעדרה של סביבה תומכת וחבירה לסביבה שולית. בדומה לנאשם 1 סבורני כי יש מקום לתן ביטוי לשיקולי הרתעת הרבים גם נוכח נפוצות של העבירות בהן הורשע.

הפעלת האסרים המותנים העומדים נגד נאשם 1:

אין מחלוקת כי שלושת המאסרים המותנים אשר ניתנו במסגרת ת"פ 3683-2009, 37749-11-09, 47845-02-10, חלים בעניינו. בהקשר זה יצוין כי בעניינו לא עולה הבעייתיות עליה עמד בית המשפט העליון בע"פ 4517/04, אחד מסרווה נ' מדינת ישראל וכן רע"פ 4935/12, מוחמד עמאר נ' מדינת ישראל, הואיל ומדובר במאסרים מותנים הנובעים מגזרי דין נפרדים.

בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע כי על דרך הכלל יש להורות על הפעלת המאסרים במצטבר {ראו בעניין זה ע"פ 4716/12 מדינת ישראל נ' ע.ד. (6.6.13)}. לצד האמור, מצאתי ליתן ביטוי להודאתו של הנאשם כי הראוי שתילקח בחשבון גם לעניין חפיפת המאסרים המותנים וכך גם בהתייחס לעונש המאסר הכולל אותו אשית על הנאשם.

כאמור בסעיף 40ג (ב) לחוק העונשין לאחר קביעת המתחמים רשאי בית המשפט לקבוע עונש נפרד לכל אירוע או לחילופין לקבוע עונש כולל לכל האירועים. בעניינו, מצאתי לקבוע עונש כולל למכלול האירועים. בכך ינתן משקל נוסף לכל אותן טענות שהועלו מצד ההגנה בכללן סמיכות הזמנים בין עסקה לעסקה, ייזום העסקאות והפסקתן ע"י השוטרים וכן מאפיינים האישיים של הנאשמים. מתווה שכזה לא יחתור תחת הקביעה של בית המשפט שנוון לראות בכל עסקה אירוע נפרד או לקבוע מתחמים שאינם מתאימים בנסיבותיו של תיק זה.

מכל המקובץ לעיל, הנני גוזר על נאשם 1 את העונשים הבאים:

- א. 20 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 11.3.14.
- ב. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 4 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 3683-2009 במצטבר לעונש המאסר עליו הוריתי בסעיף א' לעיל.
- ג. מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 3 חודשים שנגזר על הנאשם בת"פ 47845-02-10 וכן המאסר המותנה בן חודשיים שנגזר על הנאשם בת"פ 37749-11-09 בחופף אחד לשני ובחופף לעונש המאסר האמור בסעיף א' לעיל, סה"כ יהיה על הנאשם 1 לרצות 24 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו.
- ג. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.
- ד. 12 חודשים מאסר על תנאי מיום שחרורו שלא יעבור עבירות סמים מסוג פשע.
- ה. 12 חודשים פסילה מלהוציא או להחזיק רשיון נהיגה וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת.
- ו. 3,000 ₪ קנס או 15 ימי מאסר תמורתם. הקנס ישולם ב- 6 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.01.16.

הנני גוזר על נאשם 2 את העונשים הבאים:

א. 14 חודשים מאסר בפועל שיימנו מיום מעצרו 11.3.14

ב. 6 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו וזאת למשך 3 שנים שלא יעבור עבירות סמים מסוג עוון.

ג. 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירת סמים מסוג פשע.

ד. 1,500 ₪ קנס או 5 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 01.01.16.

ה. 4 חודשים פסילה מלהחזיק או להוציא רשיון נהיגה וזאת במצטבר לכל פסילה אחרת.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתן צו למוצגים : סמים להשמיד.

ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ה, 06/01/2015 במעמד הנוכחים.

דניאל בן טולילה , שופט